

ŻYĆ EWANGELIA

NARODZENIE ŚW. J. CHRZCICIELA, *B* Łk 1,57-66* 24.06.2018

Dla Elżbiety nadszedł czas rozwiązania i urodziła syna. Gdy jej sąsiedzi i krewni usłyszeli, że Pan okazał tak wielkie miłosierdzie nad nią, cieszyli się z nią razem. Ósmego dnia przyszli, aby obrzezać dziecię, i chcieli mu dać imię ojca jego, Zachariasza. Jednakże matka jego odpowiedziała: „Nie, lecz ma otrzymać imię Jan”. Odrzekli jej: „Nie ma nikogo w twoim rodzie, kto by nosił to imię”. Pytali więc znakami jego ojca, jak by go chciał nazwać. On zażądał tabliczki i napisał: „Jan będzie mu na imię”. I wszyscy się dziwili. A natychmiast otworzyły się jego usta, język się rozwiązał i mówił wielbiąc Boga. I padł strach na wszystkich ich sąsiadów. W całej górskiej krainie Judei rozprowadano o tym wszystkim, co się zdarzyło. A wszyscy, którzy o tym słyszeli, brali to sobie do serca i pytali: „Kimże będzie to dziecię?” Bo istotnie ręka Pańska była z nim. Chłopiec zaś rósł i wzmacniał się duchem; a żył na pustkowiu aż do dnia ukazania się przed Izraelem.

„Kimże będzie to dziecię?” Nie zostało ani wielkim królem, ani bogaczem, ani złotym medalistą olimpijskim. Zostało prorokiem wskazującym Mesjasza. Zostało głosem wzywającym do przemiany serca. Zawsze kiedy rodzi się dziecko, pytamy: „Kimże ono będzie?” Każdy nowy człowiek to nowa niepowtarzalna historia. Każdy ma do odegrania jedyną i niepowtarzalną rolę. Dlatego tak się cieszymy każdymi narodzinami. Ciesząc się dziś z narodzin Jana Chrzciciela, ucieszymy się własnymi narodzinami. Tak jak on, każdy z nas nie narodził się przypadkowo i każdy z nas, tak jak on, jest niezastąpiony.

ZADANIE NA TYDZIEŃ:

Do przemyślenia: Czy cieszę się z każdych narodzin? Czy jestem świadomy stworzenia na obraz i podobieństwo Boga? Czy pomagam innym ludziom w ich troskach i zmartwieniach?

Do wykonania: Podziękuję Panu Bogu za dar życia.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

27.06 (środa) Wspomnienie NMP Nieustającej Pomocy

Jednym z najczęściej używanych wśród chrześcijan wezwań odnoszących się do Matki Bożej jest zawołanie: "Nieustająca Pomoc". Przede wszystkim sięgają po nie ci najbardziej smutni i potrzebujący, którzy odczuwają szczególnie wielką potrzebę miłości, wsparcia i opieki. Najświętsza Maryja Panna, przez to, że stała się Matką Odkupiciela i współcierpiała z

umierającym na Krzyżu swoim Synem, w sposób szczególnie współdziałała w dziele zbawienia świata. Dlatego stała się też naszą Matką w porządku łaski. Ponieważ macierzyństwo to trwa nieprzerwanie, nadal słusznie nazywa się Maryję Matką Nieustającej Pomocy.

28.06 (czwartek) Wspomnienie św. Ireneusza, biskupa i męczennika

W roku 177 został wybrany na biskupa Lyonu. Na tereny dzisiejszej Francji przybył z Azji Mniejszej, gdzie zetknął się ze św. Polikarpem, biskupem Smyrny. Ten z kolei słuchał nauczania św. Jana Ewangelisty. Dzięki pismom św. Ireneusza zapoznajemy się z tradycją apostołską i jej bezpośrednią kontynuacją. W osobie tego biskupa Kościół otrzymał żarliwego pasterza i obrońcę wiary, uważanego za pierwszego teologa, który wyznaczył zasady rozeznawania katolickości wiary. Św. Ireneusz w swojej posłudze biskupa św. Ireneusz podkreślał rolę prymatu papieskiego. Podobnie jak wcześniej za biskupa Ignacego Antiocheńskiego, Stolica Apostolska w Rzymie strzegła wierności tradycji i sukcesji apostołskiej. Biskup Lyonu dzielnie radził sobie z herezjami dzięki sile argumentów i umiejętności pisania, a także polemiki. Św. Ireneuszowi zawdzięczamy fundamenty usystematyzowanej refleksji teologicznej.

29.06 (piątek) Uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła

Uroczystość świętych Apostołów Piotra i Pawła już od połowy III wieku obchodzona jest wspólnie 29 czerwca. Obaj Apostołowie ponieśli śmierć męczeńską w Rzymie w czasie prześladowania za cesarza Nerona. Piotr zginął około 64 r. Tradycja głosi, że został ukrzyżowany. Apostoł jednak wyznał, że nie jest godny umrzeć jak Jezus. Dlatego też został przybity do krzyża głową w dół. Paweł, przez jakiś czas więziony w Rzymie, został ścięty mieczem około 67 r. Posługa apostołska Piotra i Pawła w Rzymie oraz poniesione tam męczeństwo sprawiły, że Kościół Rzymski nabrał kluczowego znaczenia w chrześcijaństwie. Biskup Rzymu, następcą św. Piotra oraz spadkobierca tradycji apostołskiej św. Pawła cieszy się pierwszeństwem i władzą biskupią w całym Kościele. Św. Piotr – pierwszy biskup Rzymu – jest uznawany za pierwszego w gronie Apostołów otrzymał od Jezusa specjalną władzę określaną mianem prymatu. Jego następcy, papieże, są obdarzeni łaską nieomyślności w oficjalnym i uroczystym nauczaniu całego Kościoła w sprawach wiary i moralności. Sprawują też najwyższą władzę kościelną wynikającą z przywileju prymatu. **Zapraszamy na Msze św. o 10:00, 12:00 i 19:00.**

30.06 (sobota) Wspomnienie pierwszych Męczenników Kościoła Rzymskiego

Istnieje zwyczaj, że każdy naród oddaje cześć swoim bezimiennym bohaterom. Ponieważ chrześcijaństwo praktycznie wyrosło na krwi męczenników pierwszych wieków, a większości ich imion nie znamy i nigdy nie poznamy, w 1969 r. zostało ustanowione liturgiczne święto „Pierwszych Męczenników Kościoła Rzymskiego”. W czasie pierwszych trzech wieków istnienia Kościoła – od cesarza Nerona aż do Dioklecjana chrześcijanie byli prześladowani i masowo mordowani. Było ich najprawdopodobniej wiele tysięcy. W tych czasach nie tylko trudno było zapisywać wszystkie ich imiona z powodu konieczności ukrywania się, ale pewnie także było ich po prostu zbyt wielu, żeby ktokolwiek mógł prowadzić takie kroniki. Nie ulega też kwestii, że najwięcej męczenników posiada Rzym. Samych papieży męczenników było około 30. Dlatego też Kościół w dniu dzisiejszym oddaje chwałę tym, którzy dla jego istnienia, dla rozprzestrzenienia Słowa Bożego, złożyli ofiarę ze swego życia.